

Darwins bingobrett

Av Peder A. Tyvand
Professor, dr. philos.

Det er ikke lett å få ledende darwinister i tale offentlig. I Norge signaliserer slike folk – ufrivillig – at den læren de forfekter står svakt intellektuelt sett. Slik at den vanskelig lar seg forsvare i en fri og åpen debatt. Mye tyder på at det er viktigere for darwinister å få rett enn å ha rett.

For å få rett trenger man ikke annet enn å bruke makt. Man trenger ikke å argumentere. Man kan nøye seg med å karakterisere, karikere, stigmatisere og ekskludere motstanderne.

For å ha rett må man derimot argumentere.

Framføre logiske tankerekker som kan overbevise et nøytralt publikum.

Likevel hender det at darwinister går ut og argumenterer tilnærmet saklig. Mann mot mann i det offentlige rom.

Heldigvis er darwinisters forsøk på saklig debatt ganske forutsigbare. Faktisk mer forutsigbare enn et slag bingo på klubbhuset til ditt lokale fotballag. Når du kjøper et bingobrett, har du ingen garanti for at tallene på ditt brett vil bli trukket ut. Du kan ikke på forhånd vite om du er den som vil kunne krysse av en sammenhengende rekke av tall og rope ut det forløsende ord: Bingo!

Men om du skaffer deg Darwins bingobrett, er du garantert gevinst. Jeg foreslår at Darwins bingobrett deles ut til tilhørerne ved offentlige debattmøter om darwinismen. Så kan du som tilhører

Darwins bingobrett

LOV: naturlig utvalg	FUNN: fossilrekken	TILFELDIGHET: mutasjoner
IKKE STYRT: ID gammeldags	MAKT: stor faglig enighet	SPONTAN tilblivelse av liv i ursuppen
PROSESS over lang tid	ENESTE vitenskapelige alternativ	DNA: felles arvestoff

Sagen kort

Hvordan er frugterne på darwinisternes trær?

I denne artikkel legger prof. Peder Tyvand ut med den ret provokerende påstand at meget tyder på *at det er viktigere for darwinister at få ret end at have ret*. Og hvad værre er, det tyder på at *han* har ret i sin påstand. Det er i hvert fald rare perspektiver for den frie, demokratiske og videnskabelige debat der rulles op her. – En anden provokerende og tankevækkende påstand er at neodarwinister, når det kommer til stykket, er bange for virkningen af deres egen grundlov, Den naturlige Selektion, på nutidens økosystemer når fx opdrættede laks slipper ud i naturen. – Men den sidste provokation er måske den værste: Prof. Tyvand opfordrer enhver neodarwinist til en åben debat om evolutionsteoriens præmisser her i Origo. En debat som vi kan garantere kommer til at gå på sagen og ikke på personer; en debat som ikke i forvejen er “skåret til”, så den passer et bestemt ideologisk formål; en debat som skal vise *at intet i biologien giver mening undtagen i lyset af de givne fakta!*

kryse av på brettet hver gang darwinisten bruker ett av de følgende ni argumentene. Jeg gjengir først i grove trekk hvordan darwinister framfører disse argumentene.

- 1) Lov. Det naturlige utvalg holdes fram som selve “Naturloven” som Darwin oppdaget. Naturloven om at de best tilpassede individene er mest effektive når det gjelder å overleve og formere seg. En naturlov som visstnok med nødvendighet medfører evolusjon. I følge ortodoks darwinisme.
- 2) Funn. Det vises til den enorme mengden med fossilfunn som visstnok dokumenterer med all ønskelig tydelighet hvordan de forskjellige dyregruppene nedstammer fra hverandre.
- 3) Tilfeldighet. Mutasjoner er tilfeldige endringer i arvestoffet, som kan videreføres til neste generasjon. Nydarwinismen fokuserer på begrepsparet lov og tilfeldighet. Loven om det naturlige utvalg plukker ut de best tilpassede variantene som får bli med videre og utvikle slekten. Tilfeldige mutasjoner sørger for at det naturlige utvalg får stadig nytt tilfang av materiale å velge fra.
- 4) Ikke styrt. Evolusjonen er en uforutsigbar prosess, ikke styrt. Evolusjonen er selve motsatsen til tanken om at det skulle stå en styrende intelligens bak livet og dets utvikling. Den nye retningen Intelligent Design (ID) blir avfeid som en amerikansk politisk-religiøs sammensvergelse mot vitenskapen. Man avviser ID som gammeldags mytologi i ny forkledning.

- 5) Makt. Det midterste feltet på bingobrettet er det viktigste, fordi det gir størst mulighet for gevinst. Det er ingen tvil om at “makt” må stå i sentrum. Darwinismen dominerer fullstendig i skoleverket, i det akademiske liv og i media. Darwinistene utgjør det overveldende flertallet i nesten alle biologimiljøer ved nesten alle universiteter. Darwinismen ensretter nesten alle lærebøker i biologi. Darwinismen gjennomsyrrer nesten alle TV-kanaler som sender naturprogrammer og populærvitenskap. Makt handler om å få rett, ikke å ha rett. Darwinistene har større samfunnsrett enn summen av alle alternativene. Du har neppe hørt en darwinist agitere offentlig for sin lære uten at han viser til darwinismens makt. For alt jeg vet, kan det være darwinister som er i god tro – der de lar sitt maktargument gå for å være et saksargument. Uten at det dermed er en god unnskyldning. Det er bare slik det blir når man lager lukkede darwinist-miljøer hvor sunne motforestillinger aldri slipper til. Da oppleves det som tryggest ikke å ha motforestillinger.
- 6) Spontan generasjon. Enhver darwinist tror at livet oppstod spontant ved tilfeldige prosesser i en “ursuppe” hvor den første celle ble til. Riktignok bruker man ikke det belastede uttrykket “spontan generasjon”. Det er snarere slik at man uten diskusjon slår fast at alt liv stammer fra en første livsform. En livsform som oppstod spontant fra død materie pluss energi og støy. Dette er i følge darwinismen ingenting å diskutere, bare å godta: Det at livet oppstod spontant den ene gangen i fjern fortid.
- 7) Prosess. Det slås fast at evolusjonen er en jevnt pågående prosess, som krever lang tid. Ingen kan vel argumentere mot en prosess? Spesielt ikke mot en prosess som tok så lang tid at ingen kunne se den. Forutsatt at denne prosessen går sin gang, gis du ikke annet valg enn å akseptere den.
- 8) Eneste vitenskap. Darwinismen holdes fram som det eneste vitenskapelige alternativet. Forutsatt at darwinismen virkelig er vitenskap. Det blir liksom darwinismen eller ingenting. Når det gjelder å forstå livets tilblivelse og utvikling. Og alle må vel innse at det å ha en teori – hvor ufullstendig den enn måtte være – er bedre enn å ha ingen teori.
- 9) DNA. Felles arvestoff hos alle livsformer. Alle livsformer har den samme informasjonsbæreren DNA, og dette blir betraktet som et bevis for at alle livsformer har et felles naturlig opphav i en urcelle.

Du sitter der med Darwins bingobrett i fanget. Du sitter og følger med på debatten hvor darwinisten opptrer. Du krysser av på bingobrettet ditt straks du hører darwinisten framføre ett av disse ni argumentene. Jeg garanterer at du i løpet av en times debatt vil være i stand til å kryse av tilstrekkelig

Argumenter mot Darwins bingobrett

LOV? <i>naturlig utvalg fjerner mangfold</i>	FUNN? <i>viser ingen avstamning mellom fossiler</i>	TILFELDIGHET? <i>mutasjoner = støy + feilkopiering</i>
IKKE STYRT? <i>ID beskrives ved sannsynlighets- teori</i>	MAKT? <i>kjøttvekt intet faglig argument</i>	SPONTANT? <i>Louis Pasteur motbeviste: liv = ikke-liv + energi</i>
PROSESS? <i>2. Lov = okt uorden over tid</i>	ENESTE? <i>korrelasjon ≠ kausaltet</i>	DNA? <i>informasjonsbærer = informasjonskilde</i>

mange felter til at du kan rope det ut. Eller i alle fall hviske "bingo". Når du har fått tre kryss på rad, enten vannrett, loddrett eller diagonalt.

La oss for sikkerhets skyld se hvor mange felter det er mulig å fylle ut uten at resultatet blir "Darwin-bingo". Det maksimale antallet man kan fylle ut uten å få bingo, er seks felter. Den situasjonen inntreffer dersom minst en av de to diagonalene er blank:

- i) Første diagonal er blank. Da skal darwinisten ikke nevne naturlig utvalg. Han må heller ikke omtale den tallmessige overmakten som darwinistene har i alle viktige fagmiljøer. Og han skal ikke vise til at DNA er felles hos alle livsformer.
- ii) Andre diagonal er blank. Da skal darwinisten ikke nevne mutasjoner, som er den eneste kilden til ny informasjon i følge darwinismen. Han må tie stille om den makten det gir at de fleste vitenskapsmenn i biologiske miljøer er darwinister. Videre må han unngå å nevne at prosessen har tatt lang tid.

Det virker lite sannsynlig at begge disse diagonale-
ne holder seg helt blanke under debatten. Prøv
eventuelt å presse darwinisten på disse punktene.
Du kan stille spørsmål fra salen nettopp med den
hensikt å få fylt det eller de feltene som du mang-
ler for å oppnå Darwin-bingo. La oss si du klarer å

fylle ut en rekke. Da får ikke bare du, men alle
våkne tilhørere bingo samtidig. Det må være en
passende nedtur for darwinisten når hele salen
brøler "Bingo". Rett etter at han synes han har av-
levert et bra argument.

Darwinisten kan saklig sett ha rett

Vent nå litt: Er det så farlig for darwinisten om han
går på limpinnen? At han fyller opp bingobrettet
ditt? Dersom han saklig sett har rett, hjelper det
lite at du på forhånd visste hva han ville si. Jeg har
ennå ikke sagt mye om hva jeg mener er feil med
de ni argumentene. Nå vil jeg ta for meg alle ni
argumentene og forklare hvorfor jeg finner samt-
lige uholdbare.

Før jeg går kritisk gjennom disse ni punktene,
vil jeg gjøre det klart at darwinismens grunnpå-
stand er avstammingshypotesen. Påstanden om at
alle levende vesener i nåtid og fortid henger sam-
men i en eneste sammenhengende kjede av felles
naturlig avstamning tilbake til en urcelle. Dette er
det helt grunnleggende. Dette er selve barnetroen
til en darwinist. Denne trossetningen burde ha
stått i midten av bingobrettet, men den står ikke
der i det hele tatt. Hvorfor har jeg bevisst latt av-
stammingshypotesen være fraværende på bingobret-
tet? Jeg har gjort det av den grunn at darwinister
nødig nevner sin barnetro – troen på den ubrutte

avstamningen fra urcellen. Darwinister vil helst at vi skal føle trykket av dette såkalte felles "slektskap", uten at de selv blir stilt til regnskap. Uten at de trenger å forklare dette nærmere. Darwinismen taper generelt på grundighet og presisjon. Den taper på alle krav til logiske definisjoner og sammenhengende tankerekker. Darwinismen er tjent med at slagordet "slektskap" forblir akkurat det. Et slagord til å slå ned motstandere med. Et slagord som forblir upresist og udefinert.

Et illustrerende eksempel om "slektskap": Siste gang jeg ble intervjuet om ID på den riksdekkende radiokanalen NRK P3, klarte jeg å lokke ut av intervjueren hvilke planer han hadde etter at han hadde intervjuet meg. Han innrømte at han ville la en darwinist få kommentere det jeg hadde sagt. Dette er den vanlige situasjonen i møte med media. Etter at mitt intervju er ferdigredigert, kommer det en darwinist-professor inn bak min rygg og får kommentere det jeg har sagt. Slik må det visst være. Darwinistene vet tydeligvis at de ikke kan klare seg i en åpen debatt mann mot mann, så de er helt avhengige av å skaffe seg kunstige registrerte fordeler. I dette tilfellet (hvor jeg ble intervjuet av NRK P3) klarte jeg å få journalisten til å innhente ett utsagn fra darwinisten, som jeg skulle få komme tilbake og kommentere. Min "motdebatant" var professor Trond Amundsen ved institutt for biologi ved NTNU (Trondheim). Han tok utfordringen fra meg, og det spørsmålet han stilte meg via journalisten var formulert omtrent slik:

– Aksepterer du at mennesket er i slekt med apene?

Mitt svar tilbake var:

– Har du sluttet å slå din kone, Amundsen?

Jeg vet ikke om denne replikkvekslingen ble sendt på radio. Mitt poeng var at begge disse to spørsmålene er like umulige å svare "ja" på. Og de er like umulige å svare "nei" på. Hadde jeg svart "ja", så hadde Amundsen kunnet slå fast at jeg godtok hele myten om felles avstamning tilbake til en urcelle. Hadde jeg derimot svart "nei" på spørsmålet om slektskap, kunne Amundsen ha sagt at jeg benektet all anatomisk likhet og også det faktum at apene og vi har DNA som felles informasjonsbærer. Amundsens spørsmål om slektskap er altså rent lureri. Man sørger for at begrepet "slektskap" ikke er definert. Slik at den som skal svare, ikke aner hva det skal bety. Han skal ikke få lov til å vite om slektskap betyr felles avstamning eller synlige likhetstrekk. To helt forskjellige ting.

Dessuten røpet Amundsen en manglende interesse for debatt. Hans utspill hadde ingen sammenheng med ting jeg hadde uttalt i intervjuet. Dersom han mot formodning skulle være klar for en debatt mann mot mann, inviterer jeg ham til å skrive i Origo. Vi går inn for demokrati og me-

Darwinisterne véd åbenbart at de ikke kan klare sig i åbne debatter, men er helt afhængige af at skaffe sig redigerede fordele.

ningsfrihet, og setter aldri munnkurv på våre motstandere slik som de ofte prøver å gjøre med oss.

Tilbake til de ni feltene på Darwins bingobrett.

- 1) Lov. Det naturlige utvalg er rett nok en mekanisme som vi kan observere. Men det er en reduksjonsmekanisme som ikke bringer inn noe nytt. Å redusere mangfoldet av genetisk informasjon er alt det naturlige utvalg gjør. Det er ingen sammenheng mellom denne reduksjonen og avstammingshypotesen. Å si at en evolusjon fra urcelle til menneske er skjedd på grunn av naturlig utvalg, er å snakke mot bedre vitende. Noen føler seg imponert av posisjonen til personen som sier dette. I farten kaller man denne følelsen for overbevisning. Til tross for at påstanden om felles avstamning på grunn av naturlig utvalg ikke kan overbevise. For den mangler enhver saklig dekning.
- 2) Funn. Fossilfunn har aldri gitt noe grunnlag for å påstå at en dyregruppe nedstammer naturlig fra en annerledes dyregruppe. Begrepet "stamtavle" er et trylleord som blir misbrukt i denne sammenheng. Stamtavler er blitt satt opp på grunnlag av observasjoner av nålevende arter. Stamtavler sier noe om anatomiske og fysiologiske likhetstrekk. Stamtavler sier derimot ingenting om avstamning. Levende arter bestemmer hvordan man tenker seg mønsteret av relasjoner som fossilene plasseres inn i.
- 3) Tilfeldighet. Genetikken tilførte biologien den fundamentale innsikt at avkommets egenskaper bare er en rekombinasjon av foreldrenes egenskaper. I motsetning til hva Darwin trodde, kunne det ikke bli noen makroevolusjon ved normal arvegang. Ikke uten tilfeldige endringer i arvestoffet – mutasjoner. Det er nå blitt gjort utallige mutasjonsforsøk på bananfluer med sikte på å frambringe evolusjon av helt nye insekter. Men man har ikke klart å finne den minste lille tendens til evolusjon mot noe annet enn bananfluer. Tilfeldig støy forstyrrer den fint avpassede orden i arvestoffet. Derfor har man fått fram mange misdannede bananfluer, men aldri noe annet enn bananfluer.
- 4) Ikke styrt. Evolusjonen er en uforutsigbar prosess, ikke styrt. Evolusjonen er selve motsatsen til tanken om at det skulle stå en styrende intelligens bak livet og dets utvikling. Den nye retningen Intelligent Design ("ID") blir avfeid som en amerikansk politisk-religiøs sammensvergelse mot vitenskapen. Man avviser ID som gammeldags mytologi ikledd nye klær. Men innenfor ID finnes det faktisk en matematisk basert

Gemmer darwinister sig bag en mur af tavshed?

sannsynlighetsteori som er av nyere dato og kalles Dembskis filter (Dembski 1998). Her kan man rent algoritmisk klare å skille mellom fenomener som er tilfeldige, fenomener som skyldes naturlover, og fenomener som er designet. Begrepet “ureduserbar kompleksitet” er et annet vitenskapelig fruktbart begrep fra ID-bevegelsen. Denne kompleksiteten kjennetegner strukturer som mister hele sin funksjonalitet om ett eneste element mangler. Michael Behe gjør grundig rede for slike strukturer i sin bok (Behe 1996).

- 5) Makt. Antall hoder som fastholder den samme påstanden, er intet vitenskapelig argument, og vil aldri bli det. Jeg har opplevd i debatter at darwinister trøster seg til darwinismens seire i amerikanske rettssaler. Det virker som man på ramme alvor tror at resultatet av en rettslig strid skulle være faglig relevant for sannhetsinnholdet i darwinismen. Det er tvert imot en farlig sirkeltenkning – dette at darwinister viser til sin makt som hovedbegrunnelse for at de trenger enda mer makt. Det å spørre universitetslærere i biologi om de tror på darwinismen, er svært lite informativt. De måtte jo i utgangspunktet underkaste seg under darwinismen for å bli ansatt i sin stilling.
- 6) Spontan generasjon. Det er vanskelig å få en darwinist til å erkjenne det faktum at han bekjenner seg til troen på spontan generasjon. Et prinsipp som i sin tid ble motbevist av franskmannen Louis Pasteur. At primitivt liv kunne bli til spontant av seg selv ved støy og oppvarming

i en gjødselhaug eller i “ursuppen” hvor den første celle ble til. Darwinister er tvert imot tilbøyelige til å beskyldes oss andre for å forfekke spontan generasjon. Men det er bare darwinistene selv som tror at liv kan bli til spontant av ikke-levende materie pluss energi pluss støy. Vi avviser denne tankegangen, og erstatter den med følgende: For å få liv, trengs det materie pluss energi pluss informasjon. Dette er noe helt annet enn spontan generasjon.

- 7) **Prosess.** Det slås fast at evolusjonen er en prosess. Automatisk blir vi evolusjonskritikere framstilt som noen ubehjelpelige personer som står og feker i tomme luften. Det nytter jo ikke å forhindre en prosess som står der og går. Kan man argumentere mot en prosess? Men her kommer varmelærens 2. lov inn i bildet. Darwinistene slår fast at evolusjonen er en prosess i et åpent termodynamisk system, og at det ikke er noe problem å få økt orden i et slikt system. Men saken er at et åpent termodynamisk system produserer enda mer uorden (entropi) enn et tilsvarende lukket termodynamisk system. Det produseres nemlig entropi på grunn av den energien som degraderes ved at den strømmer gjennom systemet, og den må transporteres ut av systemet, i tillegg til den entropien som produseres internt i systemet.
- 8) **Eneste vitenskap.** Er darwinismen den eneste vitenskapelige forklaringen på livet? Det er riktig at Intelligent Design (ID) ennå ikke er en fullt utviklet vitenskapelig disiplin. Dermed ser det ut som om darwinismen faktisk er det eneste vitenskapelige alternativet. Men darwinismens vitenskapelighet er betydelig overdrevet. Darwinismen bygger på tre myter som ikke har vitenskapelig ryggdekning:
 - (i) *Avstammingsmyten.* Troen på en felles naturlig avstamning tilbake til en urcelle.
 - (ii) *Myten om spontan generasjon.* At liv ble til av ikke-liv pluss energi.
 - (iii) *Bevisstbetsmyten.* At menneskets bevissthet kan forstås som en rent materiell prosess.
 Tar man disse tre mytene bort fra darwinismen, står man igjen med nokså ukontroversielle hypoteser om hvordan og hvorfor genfrekvenser endrer seg innenfor en art. Darwinismen som lære om fortida begår en grunnleggende fatal feil: Man blander sammen begrepene “korrelasjon” og “kausaltet”. Det finnes beviselig korrelasjoner mellom apers og menneskers DNA, anatomi og fysiologi. Men man kan ikke deriv logisk slutte kausalitet – at mennesket har et helt naturlig og primitivt opphav felles med apene. En slik slutning er ikke annet enn en degradering av mennesket. På alle områder, inkludert evnen til å trekke logiske slutninger.
- 9) **DNA.** Det at alle livsformer har DNA som felles informasjonsbærer, ser ut som et sterkt argument for felles avstamning. Men dette er bare et skinnargument, fordi det forutsetter at begrepe-

Det er vanskelig å få en darwinist til å erkjenne at han bekjenner seg til troen på spontan generasjon. Et prinsipp som i sin tid ble motbevist av franskmannen Louis Pasteur.

ne “informasjonskilde” og “informasjonsbærer” er identiske. Dette er en fatal tankefeil. Se til sammenligning på begrepene “energikilde” og “energibærer”: En høyspentledning er en effektiv energibærer, men den er en totalt verdiløs energikilde. Ellers kunne vi legge ned alle kraftverk og heller satse på å bygge master og strekke ledninger. Rent hydrogen er også en god og miljøvennlig energibærer, men det er en aldeles håpløs energikilde. For det finnes ingen forekomst av fritt hydrogen tilgjengelig i naturen. På samme måte er informasjonsbæren DNA ingen informasjonskilde, slik darwinismen faktisk tar for gitt. Dette virker så opplagt for en darwinist at man knapt diskuterer det. Det at DNA er noe det ikke er – en informasjonskilde. Når man tror at DNA er en informasjonskilde, tror man også at informasjonsbegrepet er rent materielt. Dette er en gammel-dags fornuftsmytologi som er blitt avlivet av moderne informasjonsvitenskap (informatikk). Det er og vil alltid forbli et kvalitativt skille mellom software og hardware i en datamaskin. Å fastholde at DNA er informasjonskilde, kan sammenlignes med å drømme om at all software i framtida kan skiftes ut med hardware.

Mange ganger får vi høre at darwinismen liksom er genial i sin enkelhet. Det enkle prinsippet om naturlig utvalg som ble oppdaget av Darwin, var liksom tidenes smarteste tanke. Det viste seg liksom som et felles forklarende prinsipp bak tilblivelsen av de ulike livsformer i hele deres mangfold.

Men alt dette er bare på liksom. Sannheten er i stor grad den stikk motsatte. Det naturlige utvalg er ingen årsak til mangfold. Det er tvert imot til hinder for tilblivelse og utbredelse av mangfold. Det kan være patetisk å se darwinistiske biologer i aksjon: Der de i det ene øyeblikket står ved fornuftens selvdyrkende alter og løfter fram seleksjonens sakrament i den darwinistiske liturgi. Mens de i neste øyeblikk får et lysglimt av praktisk fornuft når de skal redde verden. Da blir plutselig dette salige sakrament – naturlig seleksjon – forvandlet til et onde. La meg nevne tre eksempler:

a) Rømt oppdrettsfisk i en elv. Her stoler man ikke på at den naturlige seleksjonen kan rydde opp og sørge for at villfisk utkonkurrerer oppdrettsfisk. Neida, man er livende redd for en innblanding av gener fra oppdrettsfisk. Man argumenterer for at villfisk som har tilpasset seg miljøet over lange tidsrom, ikke må få møte konkurranse fra en unaturlig nykomling. Den naturlige seleksjonen er merkelig nok blitt til en trussel. Darwinistene forlanger at det utføres kunstig seleksjon, som går ut på at man fanger og fjerner den rømte oppdrettsfisk fra elva. Darwinistene ser denne kunstige seleksjonen som det eneste tiltaket som kan redde mangfoldet. Men er ikke dette en fallitterklæ-

Hvor mange kanoner skal der til for at få åpnet en debat om darwinisternes videnskabelige basis?

ring? At årsaken til mangfoldet fra i går blir til selve trusselen mot mangfoldet i dag? De samme darwinistene som nå i praktisk handling slåss mot det naturlige utvalg, mener faktisk på ramme alvor at det samme naturlige utvalg var selve mekanismen bak det biologiske mangfoldet i fortida.

- b) Innføring av fremmede arter i økosystemer. Nordamerikansk kam-manet (*Mnemiopsis leidyi*) er ett av de verste eksemplene. Denne lille såkalte monstermaneten følger med ballastvannet på store skip fra det ene verdenshavet til det andre, og den var årsaken til at økosystemet i Svartehavet kollapset. Her ser man igjen at det er farlig å stole på at det naturlige utvalg faktisk virker slik darwinismen sier. Det naturlige utvalg skaper aldri økt mangfold, bare reduksjon av mangfold. Darwinister tror i følge sin lærdom at de artene som over lang tid har tilpasset seg i et bestemt økosystem, er best og mest konkurransedyktige der de hører hjemme. Men i neste øyeblikk ser man at enkelte arter som aldri har fått anledning til å tilpasse seg der, viser seg å være sine slektninger overlegne. Det var maneter i Svartehavet fra før, men nå ble de utkonkurrert av den lille frekkasen. Den samme lille maneten som i uminnelige tider var blitt holdt i sjakk i de havområdene utenfor Nord-Amerika der den hører hjemme.
- c) Eldredge-Gould hypotesen om sprangvis evolusjon (“punctuated equilibria”). Her prøver man å komme til rette med det faktum at fossilfunn ikke viser tegn til gradvis evolusjon fra en

At fastholde at DNA skulle være en informasjonskilde, kan sammenlignes med en drøm om at all software i fremtiden kan skiftes ut med hardware.

dyregruppe til en annen. Man tenker seg derfor at denne evolusjonen har foregått forholdsvis raskt i små isolerte populasjoner. Hva var det som måtte kjennetegne en slik unntakstilstand hvor det skjedde rask evolusjon? Jo, det var at det naturlige utvalg ble satt midlertidig ut av kraft. Dette kunne bare skje når det var liten konkurranse og mange ledige økologiske nisjer. Da hadde de rare muterte variantene større muligheter til å overleve enn de ville ha hatt under normale forhold hvor seleksjonen er sterk.

Konklusjonen er at darwinismens bærende prinsipp – det naturlige utvalg – er det som i praksis skaper de største problemene for darwinistene. Problemer når det gjelder å forstå hvordan livet kunne bli mangfoldig før i tiden. Problemer når det gjelder å forvalte livets mangfold her i tiden.

Til beste for ettertiden.

Fruktene på darwinismens tre viser seg altså å være ødeleggende. Hvorfor er man da så motvillig mot å undersøke om det er noe galt med selve treet?

Litteratur:

- M.J. Behe: "Darwin's Black Box: The Biochemical Challenge to Evolution". The Free Press, New York (1996).
- W.A. Dembski: "The Design Inference: Eliminating Chance through Small Probabilities". Cambridge University Press, Cambridge, U.K. (1998).
- N. Eldredge & S.J. Gould: "Punctuated equilibria: An alternative to Phyletic Gradualism". Models of Paleobiology, side 82-115. Freeman, Cooper & Co, San Francisco (1997).